

**NEDERLANDSCHE PHYTOPATHOLOGISCHE (PLANTENZIEKTEN-
KUNDIGE) VEREENIGING.**

TIJDSCHRIFT OVER PLANTENZIEKTEN

ONDER REDACTIE VAN

M. DE KONING,
IR. N. VAN POETEREN EN PROF. DR. W. K. J. ROEPKE

Vier en dertigste Jaargang - 4e Aflevering - April 1928

IN MEMORIAM

PROF. DR. JAN RITZEMA BOS.

27 Juli 1850 — 7 April 1928

Op 7 April 1928 overleed te Wageningen Prof. Dr. JAN RITZEMA BOS, Oud-Hoogleraar aan de Landbouwhoogeschool, Voorzitter van de Nederl. Phytopathologische Vereeniging en Redacteur van ons Tijdschrift.

Op 20 Maart jl. leidde hij nog onze vergadering. Onmiddellijk na afloop daarvan werd hij ernstig ongesteld, zoodat reeds den volgenden dag operatief moest worden ingegrepen. Helaas was de kwaal van den patient reeds zoo ver gevorderd, dat noch medische kunst, noch liefderijke verzorging heeft mogen baten.

Hij heeft gewerkt tot het laatste toe in grooten eenvoud en met groote bescheidenheid; zijn laatste wensch was, dat hij met den grootst mogelijken eenvoud ter aarde zou worden besteld en dit is kenmerkend voor hem. Ook het Bestuur en de Redactie meenen in zijn geest te handelen, indien zij zijn vele en veelzijdige verdiensten slechts in het kort naar voren brengen.

RITZEMA BOS is in de eerste plaats geweest de grondlegger der plantenziektenkunde in Nederland, en zijn grootste verdienste bestaat daarin, dat hij den Land- en Tuinbouw in al zijn geledingen heeft doen doordringen van het besef, dat de kennis der plantenziekten niet alleen nuttig is, maar dat rationeele bescherming en bestrijding absoluut noodzakelijk zijn. Dat hij hierin volkomen is geslaagd, kan voor ons land, waar de export van land- en tuinbouwproducten een groote rol speelt, waar deze export zelfs staat en valt met de kwaliteit van zijn producten, niet hoog genoeg worden gewaardeerd. Al hebben ook anderen, in den nieuweren tijd, door hun werk hier veel toe bijgedragen, hij is dan toch degene geweest, die hen den weg heeft gewezen. Als pionier, die de plantenziektenkunde in ons land heeft opge-

bouwd, heeft hij er toe medegewerkt, dat deze bij uitstek praktische wetenschap in schier alle landen der wereld internationale beteekenis heeft verkregen. En hij overzag zijn vak in den geheelen, steeds grooter wordenden omvang, zooals nauwelijks iemand anders.

Hij vond bovendien den tijd om deze veelomvattende kennis dienstbaar te maken aan het onderwijs, dat door hem aan de verschillende instellingen, waaraan hij achtereenvolgens verbonden is geweest, werd gegeven; en hij zag den kans om naast de talrijke publicaties, die onafgebroken van zijn hand verschenen, ook nog lijvige handboeken samen te stellen, die in hun tijd tot de besten behoorden en die ook in vreemde talen zijn uitgegeven.

In 1899 werd op zijn advies de Plantenziektenkundige Dienst als rijksinstelling ingesteld, waarvan hij tot 1919 de Leider en tot aan zijn dood toe adviseur was.

De Phytopathologische Vereeniging en haar Tijdschrift zijn hem tot bijzondere dankbaarheid verplicht. Hij stichtte haar in 1891 te zamen met HUGO DE VRIES; spoedig werd hij haar Voorzitter en Redacteur van het Tijdschrift en bleef dit tot aan zijn dood toe. De geheele inhoud van het Tijdschrift is door hem geredigeerd, en hij droeg er zorg voor, dat alle belangrijke onderzoekingen op plantenziektenkundig gebied spoedig ter kennis kwam van de leden. Hij was de ziel der Vereeniging.

Met dankbaarheid zullen wij zijne werkzaamheid herdenken.

*Het Bestuur der Nederlandsche Phytopathologische Vereeniging.
De Redactie van het Tijdschrift over Plantenziekten.*